

til rateudbetalinger fra forsikringen tilkommer en person, der ikke er indkomstskattepligtig efter § 20, stk. 1, nr. 2 — eller hvor der, efter at afgiftspligt er indtrådt for en kapitalforsikring i pensionsøjemed, sker ratevis udbetaling af forsikringssummen. Bestemmelsen kan i øvrigt sammenholdes med forslagens § 55, hvorefter indkomstskattepligten påhviler forsikringens ejer eller den, der efter ejerens død i henhold til policen er berettiget til udbetalingerne. I visse tilfælde kan retten for en person til at få beløb udbetalt være således betinget, at der ikke er grundlag for at indkomstbeskatte den pågældende af en konstateret årlig rentetilvækst. Dette kan gælde, hvis retten for en i policen indsat principalt begunstiget til at få en kapitalforsikringssum udbetalt på et fastsat tidspunkt efter forsikredes død er betinget af, at den begunstigede lever ved dette udbetalingstidspunkt. Her kan den begunstigede ikke antages at være indkomstskattepligtig af den årlige rentetilvækst efter forsikredes død. Dette må formodes at gælde, selv om han oplever udbetalingstidspunktet, således at der med andre ord ikke her bliver spørgsmål om indkomstbeskatning af den del af udbetalingen, der svarer til rentetilvækst efter forsikringsbegivenhedens indtræden. Til gengæld vil arveafgiftsberegningen antagelig blive udskudt til udbetalingstidspunktet, således at der til den tid må svares arveafgift af hele det udbetalte beløb. I tilfælde af årlig ratevis udbetaling til en begunstiget, hvis ret er betinget af, at han oplever de fastsatte udbetalingsterminer, må det derimod antages, at den årlige rentetilvækst, der vil indgå som en bestanddel af rateudbetalingerne, vil være indkomstskattepligtig for den pågældende. Den del af rateudbetalingerne, der ikke er rentetilvækst, vil være indkomstskattefri i medfør af forslagens § 50, stk. 4, idet disse ydelser, uanset at den begunstigedes ret til udbetaling er livsbetinget, må behandles som udbetaling af kapitalforsikring.

Til Afsnit III.

I dette afsnit har man samlet forskellige fælles bestemmelser for pensionsordninger, der omfattes af afsnit I og forsikringer m. v., der omfattes af afsnit II.

Til § 54.

I lighed med de gældende regler, jfr. indledningen til renteforsikringslovens § 1, fastslås det her, at adgangen til at fratække indbetalinger til pensionsordninger som nævnt i kapitel 1 og til de i §§ 49-51 omhandlede forsikringer m. v. kun gælder for personer, der er fuldt skattepligtige her i landet.

Endvidere bestemmes, at fradragsretten tilkommer ejeren af forsikringen m. v., uanset hvem der har foretaget indbetalingen. Herfra gælder dog efter forslaget en undtagelse vedrørende børneopsparingskonti som omhandlet i § 51, idet fradragsretten for indskud her — ligesom efter de nugældende regler — vil tilkomme indskyderen, uanset at midlerne på kontoen tilhører det pågældende barn. For så vidt angår kapitel 1-ordninger og den i § 49, stk. 2, omhandlede dagpengefond, er det forudsat, at indbetalingerne ikke som arbejdsgiverbidrag er indkomstskattefri for ejeren i medfør af § 19 eller § 49, stk. 2. Bestemmelsen må sammenholdes med reglen i forslagens § 56, stk. 1, om den skattemæssige behandling af ydelser, der består i, at forsikringspræmier m. v. betales af en anden end ejeren af forsikringen m. v. Hvis ejeren er en sambeskattet hustru, følger det af hovedreglen i kildeskattelovens § 4, stk. 1, at fradragsretten tilkommer manden. En undtagelse er dog gjort ved kildeskattelovens § 4, stk. 2, sammenholdt med § 26, stk. 1, hvorefter der ved en sambeskattet hustrus særskilte ansættelse kan drages hendes præmier og bidrag til en pensionsordning, der omfattes af pensionsbeskatningsreglerne, og hvortil hendes arbejdsgiver også yder eller har ydet bidrag, jfr. det samtidig fremsatte forslag til ændring af kildeskattelovens § 26, stk. 1. Bestemmelsen om, at fradragsretten tilkommer ejeren, vil også gælde for ren risikoforsikring, herunder sygekasse eller sygeforsikring, idet der her ved ejeren må forstås den, der kan disponere over forsikringen m. v. Om ejerbegrebet kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til § 4.

Til § 55.

Denne bestemmelse, hvorefter indkomstskattepligten af udbetalinger fra ordninger, der omfattes af afsnit I og fra de i § 49, stk. 3, § 50, stk. 3, og § 53 omhandlede forsikringer m. v. påhviler ejeren, respektive den der efter ordningens indhold er berettiget til udbetalinger efter ejerens død, må ses som en præcisering af de gældende regler herom, jfr. dog bemærkningerne til § 56. Hvis ejeren eller den berettigede er en sambeskattet hustru, følger det af kildeskattelovens § 4, at manden beskattes af denne indkomst, medmindre den omfattes af lovens § 4, stk. 2, litra c-f. Bestemmelsen vil gælde, uanset om udbetaling faktisk måtte ske til andre end de nævnte personer, jfr. herved § 56, stk. 2. Der kan i øvrigt henvises til sidste afsnit i bemærkningerne til § 53.